

Übersetzung der Dialoge

Prevod dijaloga

1. lekcija

Ko si ti?

U prvoj lekciji ponovićemo tehnike, koje doprinose boljem razumijevanju stranog jezika, ali i odlomke iz prve serije našeg kursa njemačkog jezika, u kojem su predstavljeni glavni likovi.

Andreas Schäfer: student novinarstva, recepcioner hotela Evropa
Ex: ženski lik iz svijeta mašte
Gospoda Berger: šefica hotela
Dr.Thürmann: stalni gost hotela Evropa

Jedna žena traži pozorište Avanti.

Žena: Izvinite, molim Vas, gdje je pozorište Avanti?
Muškarac: Pozorište Avanti? Pozorište Avanti? Hmm, to ne znam.

2. lekcija

Šta mogu učiniti za Vas?

Naredne tri scene odigravaju se na recepciji hotela Evropa. U prvoj jedan mladić pita da li smije telefonirati.

Mladić: Dobro jutro, Postoji li ovdje telefon?
Andreas: Pa naravno.
Mladić: Smijem li telefonirati?
Andreas: Kako da ne. Telefon je ovdje. Izvolite.
Mladić: Hvala. (Okreće broj i pri tom ga nerazgovjetno izgovara.)
Dva, pet, jedan, devet, nula, četiri.
(Telefon zvoni, potom neko, na drugom kraju, podiže slušalicu.)
Žena: Becker.
Mladić: Schmidt. Dobar dan, gospodo Becker.

U drugom dijalogu Andreas jednoj starijoj dami objašnjava put do željezničke stanice.

Andreas: Dobar dan.
Starija dama: Izvinite, možete li mi pomoći?
Andreas: Rado.
Starija dama: Znate, ja nisam odavde.
Andreas: Kako Vam mogu pomoći?

Starija dama: Tražim željezničku stanicu.
 Andreas: Stanica je u blizini.
 Starija dama: Hvala bogu.
 Andreas: Vrlo ju je jednostavno naći: idete prvo desno...
 Starija dama: (ponavlja) Prvo desno...
 Andreas: A zatim druga ulica...
 Starija dama: (ponavlja) Druga ulica...
 Andreas: Ponovo desno.
 Starija dama: Ponovo desno.
 Ex: Dakle, prvo desno, onda druga ulica, pa ponovo desno.
 Starija dama: Puno Vam hvala.
 Andreas: Molim.

U trećoj sceni Ex traži prijatelje.

Ex: Izvinjavam se, možete li mi pomoći?
 Andreas: Vrlo rado, poštovana gospodo.
 Ex: Znate, ja nisam odavde.
 Andreas: Šta mogu učiniti za Vas?
 Ex: Tražim prijatelje.
 Andreas: A tako. Idite prvo lijevo, zatim desno, onda ponovo lijevo, i samo pravo, pravo, pravo...

3. lekcija

Smješten je u centru

Bračni par traži sobu u hotelu. Hotel Evropa je na žalost pun. Andreas, recepcioner u hotelu, predlaže da nazove drugi hotel i pita ima li tamo slobodnih soba.

Andreas: Dobro večer.
 Žena: Dobro večer. Tražimo sobu.
 Andreas: O, jako mi je žao, ali nemamo nijednu slobodnu sobu.
 Muškarac: Oh, ne. Pa ovo nam je već treći hotel.
 Andreas: Rado ću za Vas nazvati Karlov hotel. Smješten je u samom centru.
 Žena: Znam. Tamo smo već bili. Tamo nam je preglasno.
 Andreas: A šta je sa hotelom Quelle? Jeste li i tamo bili?
 Wena: Jesmo. Tamo je preskupo.
 Muškarac: Stalno si nezadovoljna.
 Ex: Nezadovoljna, nezadovoljna, nezadovoljna ...
 Andreas: Ama, budi mirna!

S obzirom da je bračni par odbio oba Andreasova prijedloga, on im nudi da nazove jedan pansion.

Andreas: Mogu nazvati i jedan pansion. Pansion König.
 Žena: Kakav je to pansion?

Andreas: Vrlo je miran. Ali, nije u centru.
Muškarac: Neka nije. Molim Vas, nazovite tamo!
Žena: Momenat! Kako da dodemo do njega?
Andreas: Mogao bih poručiti za Vas taksi. I autobus broj 40 vozi do tamo. Zauzavlja se u samoj blizini.
Žena: Pa dobro.
Andreas: Onda ću ih sada tamo i nazvati.

4. lekcija Nemoguće!

Nakon obavljenog posla u hotelu Evropa, Andreasu prilazi šefica hotela, gospođa Berger. Započinje razgovor konstatacijom da on ne izgleda baš zadovoljno.

Gospođa Berger: Zdravo, gospodine Schäfer.
Andreas: Dobro večer, gospođo Berger.
Gospođa Berger: Imate li problema?
Andreas: Ne, zašto?
Gospođa Berger: Ne izgledate baš zadovoljno.
Andreas: Ko, ja?
Gospođa Berger: Pa nego ko drugi.
Andreas: Ja, ne.
Gospođa Berger: Hajde Vi, trbuhozborče, ispričajte mi šta je bilo?

Andreas joj ispriča epizodu sa bračnim parom. Gospođa Berger ga podsjeti da je gost – kralj.

Andreas: Dakle, danas je ovdje bio jedan bračni par. Ona je bila nezadovoljna a on nesretan.
Ex: Nemoguće, oboje nemogući!
Gospođa Berger: Tako se ne može govoriti o gostima. To je nepristojno!
Andreas: Imate pravo. Ex, dođi. Idemo kući!
Gospođa Berger: Ah, Vaš drugi glas ima ime.
Ex: Nego šta!
Gospođa Berger: Pa, dobro. Ali, znajte, gost je kralj!
Ex: Ja sam kralj.
Andreas: Ne, ti si kraljica.

Na kraju emisije, Ex se oprašta ovako:

Ex: Slušateljica je kraljica.

5. lekcija

Autobus ne može biti šarmantan

Ex i Andreas sada su u Andreasovom stanu. Ex ga nagovara da se igraju.

Ex: Andreas, hoćemo li se igrati?
Andreas: Ah Ex, tako sam umoran.
Ex: Ali igra je sasvim jednostavna.
Andreas: Pa dobro.

Andreas treba pogoditi na koga Ex misli kada kaže *er* (on).

Ex: Dakle, pogađaj. On je ljekar.
Andreas: Ko?
Ex: On.
Andreas: Muškarac?
Ex: Tačno.

Potom Andreas pogada ko se krije iza riječi *šarmantan*.

Andreas: Dakle, pogađaj! On je šarmantan.
Ex: Autobus broj 40.
Andreas: Pogrešno. Autobus ne može biti šarmantan.
Ex: Ok. Muškarac.
Andreas: Tačno.

Sada Andreas pogada ko bi mogao biti *šik*.

Ex: Dakle, pogađaj. Ona je šik.
Andreas: Žena!
Ex: Pogrešno.
Andreas: Kako to? Pa samo žena može biti šik.
Ex: Da, ali pogađaj dalje.
Andreas: Boca.
Ex: Ma, hajde.
Andreas: Možda Francuskinja!
Ex: Tačno!

U četvrtom krugu Andreas treba pogoditi šta bi to moglo biti *interesantno*. Obratite pažnju: u njemačkom jeziku su sve imenice koje Andreas nabraja u srednjem rodu, što se ne podudara sa Vašim maternjim jezikom.

Ex: Dakle, pogađaj. Interesantno je!
Andreas: Igra!
Ex: Pogrešno!
Andreas: Knjiga!
Ex: Pogrešno!
Andreas: Zašto? Knjiga može biti interesantna.
Ex: Da, ali ja mislim na nešto drugo.

Andreas: Bračni par!
 Ex: Pogrešno!
 Andreas: Onda, ne znam.
 Ex: Hotel!
 Andreas: Ne, hotel ne može biti interesantan.
 Ex: Može!
 Andreas: Ne može! Ali ljudi u hotelu mogu biti interesantni.
 Ex: Može i hotel!
 Andreas: Ne može! A sad sam ja na redu.

Sada Ex mora pogađati. Ne primjećuje da je ona osoba, koja se traži.

Andreas: Pogađaj! On je neučtiv.
 Ex: Ne poznajem.
 Andreas: Radoznao je.
 Ex: Ne znam ga.
 Andreas: On je nevidljiv.
 Ex: Nepoznat.
 Andreas: Ona je nevidljiva.
 Ex: Ko sad, on ili ona?
 Andreas: Pitam te: bio on, ona ili ono, u svakom slučaju nevidljivo.
 Ex: Ne znam.
 Andreas: Jesi li ti nestaško ili vještica?
 Ex: Ja sam ja.

6. lekcija

Možda joj je potrebna pomoć?

Hanu zanima ko se nalazi u sobi br. 15, jer iz nje dopiru glasni povici. Sigurna je da je žena, o kojoj je riječ, sama u sobi.

Hanna: Zdravo, Andrease!
 Andreas: Dobar dan Hanna! Kako si?
 Hanna: Dobro. Reci mi, ko je sada u sobi broj 15?
 Andreas: Gospođa Wimmer. Što pitaš?
 Hanna: Uvijek priča glasno, a sama je u sobi. Poslušaj!

Hanna i Andreas prisluškuju pred vratima gospođe Wimmer. Iznenada se pojavljuje šefica hotela, gospođa Berger. Gospođa Wimmer je glumica. Ona uvježbava svoju ulogu.

Gospođa Wimmer: Nije!: Ne.
 Tu!: Ne.
 Ovdje!: Ne!
 Gore!: Ne!
 Tamo.: Ne. Ne. Ne.
 Pomoć?: Da.
 Pomoć?: Da!
 Pomoć?: Da! (Tišina, pauza)
 Hanna: Možda joj je potrebna pomoć?

Andreas: Zašto je ne pitaš?
Hanna: Ali ovdje je obješena kartica na kojoj piše: Molim Vas, ne smetajte!

Pojavljuje se gospođa Berger.

Frau Berger: Onda, ne smetajte!
Hanna: Šta se dešava?
Frau Berger: Gospođa Wimmer je glumica.
Hanna: Ah tako. Onda je sve jasno. A kada mogu da joj očistim sobu?

Andreas se vraća na recepciju. Tamo ga čeka jedan posjetilac, koji ima sastanak sa gospođom Wimmer.

Andreas: Dobar dan. Mogu li Vam pomoći?
Gost: Imam sastanak sa gospođom Wimmer.
Andreas: A da. Gospođa Wimmer. Soba broj 15. Odmah ću je nazvati. (Telefon zvoni ali se niko ne javlja).
Gost: To ne razumijem.
Andreas: Sada ne mogu ometati gospođu Wimmer. Želite li možda pričekati?
Gost: Ne znam. Ne znam... Ma, recite gospođi Wimmer da ću je nazvati kasnije.

7. lekcija

Moj avion polijeće u devet

Jedan pomalo nervozan gost želi naručiti taksi, koji bi ga sutra ujutro odvezao na aerodrom u Kölnu.

Gost: Smije li se ovdje ikako pušiti?
Andreas: Naravno da smijete pušiti. Evo pepeljare. Šta mogu učiniti za Vas?
Gost: Molim Vas, poručite mi taksi, za sutro ujutro.
Andreas: Rado. Za kada?
Gost: Dakle, moj avion polijeće u devet sati. Koliko je taksiju potrebno (do aerodroma)?
Andreas: Otprilike jedan sat.
Gost: (Računa i razgovara sam sa sobom)
Aha, jedan sat, tamo bih želio biti u pola devet, vožnja traje sat vremena, dakle u pola osam.
(Govori glasno) Molim Vas, poručite taksi u sedam sati.
Andreas: U redu.

Ex je naravno slušala ovaj razgovor, pa imitira gosta, što ljuti Andreasa.

Ex: Da li se ovdje smije pjevati?
Andreas: Ne, ti to ne smiješ.

Ex: Da li se ovdje smije smetati?
Andreas: Ex, molim te: Budi mirna!

U međuvremenu na recepciji se pojavio jedan bračni par koji bi želio naručiti buđenje za naredno jutro u sedam sati.

Gošća: Dobro večer.
Andreas: Dobro večer.
Gošća: Možete li nas probuditi sutra, sutra ujutro?
Andreas: Rado. U koje vrijeme? (Kada?)
Gošća: U sedam i petnaest.
Andreas: U redu je. Probudiću Vas u sedam i petnaest.
Gošća: Hvala.
Andreas: Laku noć!

8. lekcija

To ne trebaš

Andreas je kod kuće. Večera i sluša muziku. Odjedanput zazvoni telefon. Ex podiže slušalicu iako joj je Andreas rekao da to ne čini.

Ex: Zvoni telefon, Andreas.
Andreas: Da, čujem.
Ex: Treba li da se javim?
Andreas: Ne. Ne trebaš. Ja ću.
Ex: (Podiže telefonsku slušalicu) Halo, stan Schäfer. Andreas?
Tu je. Da ga pozovem?
Andreas: (Uzima slušalicu od Ex) Andreas Schäfer.

Na telefonskoj liniji je Andreasova majka. Ona je obavijestila Andreasa, da će ga posjetiti

Gospoda Schäfer: Dobro večer, sine moj!
Andreas: Halo, mama! Kako si?
Gospoda Schäfer: Reci mi, ko se to javio?
Andreas: Ma jedna prijateljica.
Gospoda Schäfer: A tako. Moraš nam je obavezno predstaviti.
Andreas: Kako to misliš, molim te?
Gospoda Schäfer: Ne, ne mislim tako. Nego čuj, želimo te posjetiti.

Iako Andreas u tu subotu - na dan posjete- radi, njegovi roditelji će u jedan sat biti u Aachenu. Tada Andraesu ističe radno vrijeme.

Andreas: Baš lijepo. Kada?
Gospoda Schäfer: Šada, preko vikenda.
Andreas: Šteta. U subotu moram raditi.

Gospoda Schäfer: Koliko dugo moraš raditi?
Andreas: Do jedan sat.
Gospoda Schäfer: Pa to će već ići. Dakle mi stižemo u subotu. Tu smo u jedan sat.
Andreas: U redu! Do tada.

9. lekcija Za mene banane

Andreas provjerava šta ima u frižideru jer želi poći u kupovinu. Zaključuje da mu je frižider gotovo prazan.

Andreas: Prazan, potpuno je prazan!
Ex: Andreas, šta se dogodilo? Jesi li ljut?
Andreas: Da! Ne! Frižider je opet prazan!
Ex: Onda moraš u kupovinu!
Andreas: To znam i sam. A sada tišina!

Andreas priča sam sa sobom i zapisuje šta sve treba kupiti.

Andreas: Dakle, treba mi hljeb i puter.
Ex: Hljeb i puter, sir i salama.
Andreas: Da, sir i salama i voće.
Ex: Za mene banane, molim.
Andreas: To ćemo još vidjeti. Hajde! Idemo u kupovinu!

Andreas odlazi u supermarket i od jedne prodavačice traži sir i salamu.

Prodavačica: Dobro večer, šta želite?
Andreas: Dajte mi malo salame.
Prodavačica: Koliko?
Andreas: 150 grama.
Prodavačica: Još nešto?
Andreas: Komad sira.
Prodavačica: Kojeg sira želite?
Andreas: Planinskog sira.
Prodavačica: Još nešto?
Andreas: Ne, to bi bilo sve.
Ex: (razdragano) Masline! Ovdje ima maslina! Smijem li probati jednu?
Prodavačica: Želite li još maslina?
Andreas: Ne, hvala.
Prodavačica: (tiho, za sebe) Čudno! Vrlo čudno!

10. lekcija

Ti uvijek hoćeš sve da znaš

Andreasovi roditelji došli su po svog sina u hotel Evropu. Tom prilikom susreću šeficu hotela, gospođu Berger.

Andreas: A, tu ste!
Ex: Ko to?
Andreas: Moji roditelji. A ti sada učiti!

Grle se.

Gospodin Schäfer: „Dan Andreas!
Andreas: „Dan oče. Kako je proteklo putovanje? (Doslovce: Kakva je bila vožnja?)
Gospoda Schäfer: Dobro. Hvala. Bez problema.
Andreas: Baš lijepo. Dobro, hoćemo li krenuti?

(U tom času im prilazi gospođa Berger).

Gospođa Berger: Dobar dan.
Andreas: Ovo su moji roditelji. A ovo je gospođa Berger, šefica.
Gospođa Schäfer: Drago mi je, gospođo Berger. Nadam se da Vam moj Andreas ne zadaje brigu.
Gospođa Berger: Ma ne. On zna sve. On je recepcioner, novinar i trbuhozborac.
Gospođa Schäfer: Šta, ti si trbuhozborac?
Andreas: Zar nećemo krenuti?

Gospođa Schäfer u predvorju hotela otkriva porodičnu sliku Bergerovih i započinje razgovor sa gospođom Berger o njenoj porodici.

Gospođa Schäfer: Ne želim biti indiskretna, ali ovo je sigurno Vaša porodica, zar ne?
Gospođa Berger: Da, tako je. Ovi sprijeda su moj brat i sestra. A ovo sam ja.
Gospođa Schäfer: To se odmah vidi. A vaši, brat i sestra, žive li i oni u Aachenu?
Gospođa Berger: Ne. Moja sestra živi u Münchenu. Tamo se udala.
Gospođa Schäfer: A Vaš brat?
Gospođa Berger: On je u Frankfurtu.
Gospođa Schäfer: A Vaši roditelji? Jesu li i oni u Aachenu?
Gospođa Berger: Ne, oboje su umrli.
Gospođa Schäfer: Baš mi je žao.
Andreas: Ti uvijek želiš znati sve.
Gospođa Schäfer: U redu je.

11. lekcija

Možda u pozorište?

Andreas sa roditeljima sjedi u jednom kafiću u Aachenu. Razmišljaju kako bi mogli provesti poslijepodne.

Gospodin Schäfer: Šta ćemo raditi danas?

Gospoda Schäfer: Danas popodne obavezno želim otići u kupovinu.

Andreas: Kupovinu?

Gospoda Schäfer: Da, pa rasprodaja je.

Andreas: A ti, oče?

Gospodin Schäfer: Rado bih posjetio muzej novina.

Gospoda Schäfer: Naravno da želimo posjetiti i katedralu.

Ex: A ja hoću u disko.

Andreas: Ex, učiti!

Gospoda Schäfer: Ah, to je sigurno bila tvoja prijateljica. Ma gdje je ona?

Andreas predlaže da se nađu u 6 sati, kako bi svi skupa otišli na večeru a možda i u pozorište.

Andreas: U katedralu možemo otići i sutra. A muzej novina otvoren je samo subotom.

Gospoda Schäfer: I trgovine su otvorene samo još danas.

Gospodin Schäfer: To je tačno.

Andreas: Imam prijedlog: ti, mama, idi u kupovinu. Ja s tatom idem u muzej novina. A u 6 sati idemo skupa jesti.

Gospoda Schäfer: A onda. Kuda ćemo onda?

Andreas: Možda u pozorište?

Gospodin Schäfer: Da, ideja je dobra.

Gospoda Schäfer: Šta se još daje? (Doslovno: Šta još ima?)

Andreas: Evo, imam novine.

12. lekcija

Sa studijem je sve u redu

Gospoda Schäfer odlazi u kupovinu. Andreas sa ocem ostaje u kafiću, kako bi još malo porazgovarali.

Gospoda Schäfer: Onda, vidimo se kasnije!

Andreas: Čao!

Gospodin Schäfer: Čao, vidimo se u 6 sati.

(okreće se sina) Pa kako si?

Andreas: Dobro sam, hvala, a Vas dvoje?

Gospodin Schäfer: Majka je jako dobro.

Andreas: A ti?

Gospodin Schäfer: Isto tako. Ali – imam problema.

Andreas: Problema?

Gospodin Schäfer: Da, imam problema s kompjuterom.

Andreas: Imaš kompjuter? Tu sigurno mogu da ti pomognem.

Gospodin Schäfer: Misliš?

Andreas: Sasvim sigurno!

U drugom dijelu razgovora gospodin Schäfer se raspituje kako Andreasu ide studij i kako mu je na poslu.

Gospodin Schäfer: A ti Andreas, kako tvoj studij?
Andreas: Ša studijem je sve u redu.
Gospodin Schäfer: Šta sada radiš?
Andreas: Uskoro ću pisati reportažu o Aachenu.
Gospodin Schäfer: Lijepo. Hoćeš li nam onda poslati reportažu?
Andreas: Pa sigurno.
Gospodin Schäfer: A kako ti je na poslu?
Andreas: Dobro. Posao mi se dopada.
Gospodin Schäfer: A gospođa Berger?
Andreas: Ona je zaista vrlo fina.
Gospodin Schäfer: Da, i ja to mislim.
Andreas: Hoćemo li sada krenuti u muzej novina?
Gospodin Schäfer: Da, vrlo rado.

13. lekcija

Imate li je i u crnoj boji?

Gospođa Schäfer nalazi se u robnoj kući. Velika je gužva zbog rasprodaje. Cijene robe su u to vrijeme snižene.

Gospođa Schäfer: Uu, što je puno.
Obavijest preko razglasa: Dragi kupci. Obratite pažnju i na našu ponudu u prizemlju. Bluze za samo četiri marke.

Žamor

Muškarac: Gdje se plaća?
1. žena: Vidi, kako ti se ovo sviđa?
2. žena: Pokaži!
Razglas: Dragi kupci, obratite pažnju na našu ponudu u prizemlju. Džemper i za samo deset maraka.
Muškarac: Gdje je ovdje kasa?
Gospođa Schäfer: Ne, ovdje je prevelika gužva za mene.

Gospođa Schäfer odlazi na odjeljenje za žensku konfekciju. Tamo se stvari prodaju po uobičajenim cijenama. Potrebna joj je suknja, ali ni sama ne zna – kakva.

Gospođa Schäfer: Možete li mi pomoći? Tražim suknju!
Prodavačica: Kako da ne! Koje veličine?
Gospođa Schäfer: 44
Prodavačica: Koje boje?
Gospođa Schäfer: Kakve imate?
Prodavačica: Pogledajte, imamo jednu žute boje. To je nova jesenja boja.
Gospođa Schäfer: O ne, žuto mi se ne sviđa. Imate li takvu u crnoj boji?
Prodavačica: Trenutak. Baš mi je žao. Imamo takvu, ali samo veličine 42.
Gospođa Schäfer: Ta mi je premala.

Prodavačica: Isprobajte. Tamo iza je kabina.

Gospoda Schäfer isprobava suknju. Zaista joj je premala.

Gospoda Schäfer: Ne, premala je.

Prodavačica: Šteta!

Gospoda Schäfer: Puno Vam hvala. Do viđenja!

Prodavačica: Do viđenja.

14. lekcija

To bi trebalo biti vrlo interesantno

Andreas i njegovi roditelji razmišljaju da li da pogledaju pozorišni komad *Groß und Klein* (Veliki i mali), koji je napisao Botho Strauß. Pokušavaju odgonetnuti šta bi mogao značiti naslov.

Andreas: U gradskom pozorištu daje se komad *Groß und Klein* (Veliki i mali) Bothe Strauša.

Gospoda Schäfer: Kažu da je veoma interesantan.

Gospodin Schäfer: A šta treba da znači (naslov) „Veliki i mali“?

Ex: To znači, kakvi su ljudi. Mali ili...

Gospoda Schäfer: (uzbuđeno) Kakvi su ljudi? Veliki ili mali?

Andreas: Ma ne! To ne znači to!

Gospoda Schäfer: (uzbuđeno) Ne, dakle stvarno. To me ne interesuje.

Gospodin Schäfer: Veliki i mali ipak znači kakvi su ljudi. Veliki ili mali?

Ex: Veliki ili mali?

Gospodin Schäfer: Šta mislite?

Ex: Puno ili malo?

Gospodin Schäfer: Kako postupaju?

Ex: Dobro ili loše?

Gospoda Schäfer: I to bi trebalo biti interesantno? Dakle, ja smatram da je ovaj glas interesantan.

Složili su se da odu pogledati *Dreigroschenoper* (Operu za tri groša) Bertolda Brechta.

Andreas: Kako Vam se čini ovo? U operi se daje *Opera za tri groša*.

Ex: Šta znači „Opera za tri groša“?

Andreas: Tri groša znači – jeftino.

Gospoda Schäfer: Kaži mi, molim te, s kim to pričaš?

Ex: Sa mnom!

Andreas: Ex, učuti!

Gospoda Schäfer: Zaista te ne razumijem, Andreas: Jesi li ti zaista trbuhozborac? (Govoriš ti zaista iz stomaka?)

Andreas: Nisam. Ali to ću li objasniti kasnije. Dakle, hoćemo li poći na *Operu za tri groša*?

Gospodin Schäfer: Da, rado.

Andreas: Vi sigurno poznajete pjesmu o Mackie Messer (Mackiju Nožu)!

Ex: (pjeva pjesmu o Mackiju Nožu)

15. lekcija

Čovjek po imenu Macki Nož

Andreas telefonom poziva operu kako bi naručio karte za *Operu za tri groša*.

Prodavačica karata: Dobro večće.

Andreas: Dobro večće. Ima li još slobodnih karata za *Operu za tri groša*?

Prodavačica karata: Za kada?

Andreas: Za večćeras.

Prodavačica karata: Ima ali samo po cijeni od 30 maraka.

Andreas: Uzću tri karte.

Ex: Četiri.

Prodavačica karata: Kako, molim? Žćelite li tri ili četiri karte?

Andreas: Ne, trebaju mi samo tri.

Prodavačica karata: Kako je bilo Vaše ime?

Andreas: Schäfer.

Prodavačica karata: Po karte morate doći do pola sedam.

Andreas: To ću i učiniti. Do viđenja. (Doslovno: Do slušanja)

Prodavačica karata: Do viđenja. (Doslovno: Do slušanja)

Andreas objašnjava o čemu se radi u *Operi za tri groša*.

Andreas: Dakle, radnja *Opere za tri groša* održava se u Londonu. U glavnoj ulozi su razbojnici i prosjaci. Voda im se zove Mackie Messer (Mackie Nož). Već samo ime govori da Mackie stalno sa sobom nosi nož.

Ex: I ovako i onako.

Andreas: U prvoj pjesmi govori se o nedjelima Mackieja Noža. Jedan čovjek je mrtav.

Imao je pare. Pare su nestale. One su sada u rukama Mackieja Noža.

Ex: Razbojnik.

16. lekcija

To je neko čuo

Andreas prića svojim roditeljima, kako je upoznao Ex.

Andreas: Sigurno mi nećete povjerovati u ovu priću. Dakle, bilo je to ovako: Bio sam kod kuće i ćitao knjigu – knjigu o *Heinzel-männchen* iz Kölna. Oni su uvijek noću završavali posao ljudima. Ćitao sam dakle tu priću i sanjario. A onda sam glasno uzviknuo: „I ja žćelim takvu pomoć!“ A potom sam, uzdišući sam sebi rekao: „Tako nešto ionako nigdje ne postoji!“

Gospoda Schäfer: I onda?

Gospodin Schäfer: Pst!

Andreas: Neko je to ćuo.

Gospoda Schäfer: Ko to?

Andreas: Ex! A onda je rekla:
Ex: Zdravo, evo me, tu sam!

Andreasovi roditelji reagirali su različito. Gospoda Schäfer bila je pomalo zbunjena a gospodin Schäfer želi znati da li Ex pomaže Andreasu.

Ex: Zdravo, tu sam!
Gospoda Schäfer: Gdje to? Gdje je to ona? Ne vidim je!
Ex: Ja sam nevidljiva.
Gospoda Schäfer: I u sve to mi treba da povjerujemo?
Ex: I ovako i onako!
Gospodin Schäfer: Kaži Andrease, pomaže li ti ona?
Andreas: (neodlučno se meškolji)
Ex: Da, veoma!

17. lekcija

Odakle dolazi naziv „Aachen“?

Andreas obavlja zadatak u okviru studentske novinarske prakse: On intervjuira ljude na ulici. Želio bi od njih saznati odakle potiče naziv Aachen i šta on znači.

Andreas: Izvinite molim Vas, želio bih Vas nešto pitati.
1. prolaznik: Zao mi je, nisam odavde.
Andreas: Izvinite molim Vas, želio bih Vas nešto pitati.
2. prolaznik: Šta to?
Andreas: Šta mislite, šta znači naziv *Aachen*?
2. prolaznik: Aachen? Kako to mislite?
Andreas: Odakle dolazi naziv *Aachen*?
2. prolaznik: Ne, to Vam ne znam. Znaite li vi?

Andreas sada zaustavlja jednu mladu prolaznicu.

Andreas: Dobar dan. Imam jedno pitanje.
1. prolaznica: Da, izvolite?
Andreas: Šta znači *Aachen*?
1. prolaznica: Nemam pojma. To me ni ne interesuje.

Jedan stariji bračni par zna odgovor na Andreasovo pitanje.

Andreas: Smijem li Vas pitati, šta znači naziv *Aachen*?
3. prolaznik: Aachen? Aachen?
Andreas: Da, odakle dolazi naziv *Aachen*?
3. prolaznik: Pa ranije su ovdje bili Rimljani.
Andreas: Tačno.
2. prolaznica: A u Aachenu je ranije bilo puno izvora (vodc).
3. prolaznik: Tačno. A voda se zvala *aqua*.
2. prolaznica: Onda naziv *Aachen* dolazi od riječi *aqua* i znači voda.
Andreas: Da, *aqua* je bio prvi naziv za *Aachen*.
3. prolaznik: Pričekajte, poslije su ovdje došli Germani.

Andreas: I Aachenu dali ime Ahha.
2. prolaznica: A to isto znači voda.
Andreas: Da!

18. lekcija

To sam saznala od njega

Andreas odlazi s roditeljima u šetnju Aachenom. Tamo ima puno izvora vode, kao što je Elisen, čija se voda može piti.

Gospodin Schäfer: Andrease, hoćeš li nam pokazati grad?

Ex: Naravno.

Andreas: (glumi turističkog vodiča) Dakle, vi znate da je Aachen grad vode.

Ex: Aachen znači „voda“.

Gospoda Schäfer: Ali Aachen nije na moru.

Andreas: To je tačno. Ali Aachen ima puno izvora vode.

Gospoda Schäfer: Može li se ta voda piti?

Andreas: Zapravo ne može. Ali ovo ovdje je izvor Elisen iz 1827-e godine. Ova voda se može piti.

Gospoda Schäfer: Htjela bih je probati.

Ex: Odvratnog je ukusa.

Gospoda Schäfer: Kako to ona zna?

Andreas: Ja sam joj rekao.

Gospoda Schäfer: (proba vodu) Stvarno je odvratnog ukusa!

Andreas: Zato je vrlo zdrava.!!!

Sve troje nastavljaju šetnju gradom Aachenom. Andreas im pokazuje poznatu katedralu: u njoj je car Karlo Veliki imao sjedište svoje vlade.

Andreas: Izvolite pogledati – to je katedrala!

Gospodin Schäfer: Ovdje je ranije bila rezidencija Karla Velikog, zar ne?

Andreas: Tačno. Karlo Veliki je ovdje imao svoju rezidenciju.

Ex: Karlo Veliki?

Andreas: On je bio car.

Ex: A zašto je bio baš u Aachenu?

Andreas: Aachen ima puno vrela vruće vode. To je i u ta vremena bilo veoma prijatno.

Ex: Hoćeš li mi pokazati jednom vrela?

Andreas: U redu Ex, obećavam ti da hoću.

Gospoda Schäfer: A ja bih sada željela poći u katedralu.

Gospodin Schäfer: Dobro, to ćemo sada i uraditi.

19. lekcija

Kako se razgovara s carem?

Andreas vodi zamišljeni intervju sa carem Karlom Velikim, krunisanim 800. godine u Rimu.

- Ex: Praviš intervju sa carem?
Andreas: Da, ali molim te budi mirna.
Ex: Jesi li nervozan?
Andreas: Naravno. Kako se razgovara sa carem?
Glas: Pažnja. Emisija počinje.
Andreas: Dobar Vam dan, dragi slušaoci. Danas je s nama u studiju naš gost: Karlo Veliki. Dobro nam došli!
Karlo Veliki: Dobar dan, mladiću.
Andreas: Upravo ste se vratili s puta.
Karlo Veliki: Da, bio sam u Rimu.
Andreas: Sada ste i car ...
Karlo Veliki: Za mene je to velika čast.
Andreas: Nijemci Vas zovu Karl Veliki.
Karlo Veliki: A tako. To je sigurno prevod mog imena „Carolus Magnus“.
Andreas: Tačno. Francuzi Vas zovu „Charlemagne“
Ex: A Italijani „Carlo Magno“.
Karlo Veliki: Molim?

Andreas saopštava Karlu Velikom da je on i dan danas u Aachenu veoma poznat. Postoji čak (Karlsbrunnen) i jedan izvor, koje nosi njegovo ime a tu je i Karlova nagrada, koja se dodjeljuje svake godine.

- Andreas: Kako Vam se dopada Aachen?
Karlo Veliki: Aachen mi se dopada, pogotovo njegova vrela. Njihova toplota mi jako prija. A Vi, koliko ste Vi dugo u Aachenu?
Andreas: Godinu dana.
Karlo Veliki: Kakav je Aachen danas?
Andreas: Vi ste jako poznati, čak i danas.
Karlo Veliki: Stvarno?
Andreas: U Aachenu postoji Karlovo vrelo.
Karlo Veliki: To mi je čast.
Andreas: Postoji i Karlova nagrada.
Karlo Veliki: Karlova nagrada?
Andreas: Da, nagrada za ujedinjenje Evrope.
Karlo Veliki: Ah, Evropa! Imao sam dobre veze po cijelom svijetu, Konstantinopolj ...

20. lekcija

Rezervirao sam sobu

Gospoda Berger raspituje se kako je prošao vikend sa roditeljima. Andreas joj priča kako su u pozorištu gledali *Operu za tri groša*.

Andreas: Dobro jutro, gospodo Berger.
 Gospoda Berger: Dobro jutro, gospodine Schäfer. Je li Vam bilo lijepo s roditeljima?
 Andreas: Da, hvala. Bilo je vrlo lijepo.
 Gospoda Berger: Šta ste poduzeli?
 Andreas: Pokazao sa roditeljima Aachen.
 Gospoda Berger: I? Je li im se dopalo?
 Andreas: Vjerujem da jeste. Bilo smo i u pozorištu. Gledali smo *Operu za tri groša*.
 Ex: Ja nisam!
 Gospoda Berger: Ah, opet je tu, Vaš drugi glas. On nije bio prisutan?
 Ex: Ne, na žalost nije.

Jedan gost je pogrešno rezervirao sobu.

Andreas: Dobar dan!
 Gospodin Müller: Dobar dan! Rezervirao sam sobu.
 Andreas: Kako je molim Vas, Vaše ime?
 Gospodin Müller: Müller. Doktor Martin Müller.
 Andreas: A tako. Telefonirao sam s Vašom sekretaricom. Trenutak, molim Vas. (Evo ga, soba broj 20). Rezervaciju ste izvršili za sutra. A hotel je danas, na žalost, pun.
 Gospodin Müller: Kako to, molim vas. Ma nemoguće! To mora da je neka zabuna!
 Andreas: Jako mi je žao, gospodine Müller. Ali Vašu sam rezervaciju upisao za četrnaesti.
 Gospodin Müller: Za četrnaesti?
 Andreas: Upravo tako. A danas je tek trinaesti.
 Gospodin Müller: Jasno, to znam i sam. Trinaesti – nesretan dan. I šta sad da radim?
 Andreas: Sačekajte trenutak. Idem porazgovarati sa šeficom.
 Gospodin Müller: Hvala. Kakva glupost.

21. lekcija

Kako da stignem do pošte?

Gospodin Müller želi otići u kongresni centar Eurogres. Izražava se nejasno.

Andreas: Dobro jutro, gospodine Müller.
 Gospodin Müller: Dobro jutro.
 Andreas: Jeste li se naspavali?
 Gospodin Müller: Jesam, hvala, dobro sam se naspavao. Recite mi kako da stignem do centra?
 Andreas: Sigurno želite vidjeti vijećnicu i katedralu!
 Gospodin Müller: Ne, oprostite, ja moram u kongresni centar!
 Andreas: Nije daleko. Možete se odvesti autobusom.
 Gospodin Müller: Ma ne, poručite mi, molim Vas, taksii!
 Andreas: Rado.

Jedna gospoda pita Andreasa kako da dođe do Theaterplatz (pozorišnog trga).

Gospoda: Oprostite, željela bih poći do Theaterplatz. Kako da stignem tamo?
Andreas : Nije daleko. Možete pješke.
Gospoda : Baš zgodno!
Andreas : Najprije idite desno, pa opet desno, onda pravo.
Direktno ćete doći do trga.
Gospoda : Puno Vam hvala.

Jedan mladić traži poštu.

Mladić : Kako da dodem do pošte? Ima li jedne u blizini?
Andreas: Ima. Znae li put do željezničke stanice?
Mladić: Onda idite na željezničku stanicu. Tamo Vam je i pošta.
Andreas : Puno Vam hvala.

Nevidljiva Ex željela bi otići kod frizera da dotjera svoju nevidljivu kosu.

Ex: Ima li ovdje u blizini neki frizer?
Andreas: Kuda bi ti?
Ex: Frizeru.

22. lekcija

U srijedu ujutro u sedam

Jedna gošća se žali Andreasu da joj se u sobi pokvario tuš.

Gošća: Dobro jutro. Željela bih porazgovarati sa šefom.
Andreas: Dobro jutro. Momenat. Gospođa Berger? Hana, da li je gospođa Berger kod tebe?
Hana: Nije. Bolio ju je zub. Otišla je zubaru.
Andreas: Žao mi je. Šefica nije tu. Možda bih ja mogao da Vam pomognem.
Gošća: Nadam se da možete. Tuš u mojoj sobi se pokvario.
Andreas: Izvinite, nismo primjetili.
Gošća: Čijele noći je kapala voda. Ujutro je sve bilo mokro.
Andreas: Prenijeću to šefici. Sutra ćemo to dovesti u red.
Gošća: Nadam se. Do viđenja.
Andreas: Do viđenja.

Nakon povratka u hotel gospođa Berger je pozvala jednu firmu kako bi ugovorila termin za popravku.

Muškarac: Firma Moll, dobar dan!
Gospođa Berger: Dobar dan, ovdje Berger, hotel Evropa. Pokvario nam se jedan tuš. Može li neko doći (da ga popravi)?

Muškarac: Sačekajte. Danas je ponedjeljak. Kako bi bilo (da dodemo) u petak u devet sati?
Gospođa Berger: O, ne. Pa to je prekasno. Zar ne može ranije? Vrlo je hitno.
Muškarac: U srijedu, u sedam ujutro.
Gospođa Berger: Zar ne može danas ili sutra?
Muškarac: Pa, dobro. Recimo sutra. Ali, tek uveče.
Gospođa Berger: Vrlo ste ljubazni. Onda do sutra!

23. lekcija Šta se dogodilo?

Andreas se konačno javio dr.Thürmannu, koji ga je davno pozvao u Berlin. Tako je i saznao da dr.Thürmann zapravo treba doći u Aachen.

Dr.Thürmann: Thürmann.
Andreas: Dobro veče, dr.Thürmann. Ovdje Andreas Schäfer iz hotela Evropa.
Dr.Thürmann: Dobro veče, gospodine Schäfer.
Andreas: Dugo Vam se nisam javio. Izvinite, molim Vas.
Dr.Thürmann: Da, tačno. Pozvao sam Vas da me posjetite. Međutim ja sada dolazim u Aachen.
Andreas: Baš lijepo. U hotelu Evropa naći će se uvijek slobodna soba za Vas.
Dr.Thürmann: Znam. Ali ja moram na kliniku.
Andreas: Oo, baš mi je žao.

Dr.Thürmann saopštava Andreasu da je imao saobraćajnu nesreću. Srećom nije mnogo nastradao.

Dr.Thürmann: Imao sam nesreću.
Andreas: Automobilsku?
Dr.Thürmann: Da.
Andreas: Je li Vam se nešto dogodilo?
Dr.Thürmann: Ne, nije bilo tako strašno.
Ex: Šta se desilo?
Dr.Thürmann: Molim? Je li to bio Vaš glas?
Andreas (s nelagodom): Nije, nego šta se desilo?
Dr.Thürmann: Bio sam kod prijatelja. Onda sam krenuo kući. I onda ...
Ah, to Vam mogu ispričati u Aachenu.
Andreas: To me raduje.
Dr.Thürmann: Posjetite me! Biću u klinici za rehabilitaciju.
Andreas: Sigurno ću Vas posjetiti.
Ex: I ja isto.
Andreas: Do videnja.
Dr.Thürmann: Do skorog videnja – u Aachenu.

24. lekcija

Zaboravio sam

Andreas je posjetio dr.Thürmanna u bolnici u Aachenu. Dr.Thürmann mu priča šta se dogodilo.

(Andreas kuca na vrata sobe dr.Thürmanna.)

- Dr.Thürmann: Da, molim.
Andreas: Dobar dan, gospodine Thürmann.
Dr.Thürmann: Dobar dan, gospodine Schäfer.
Andreas: Kako ste?
Dr.Thürmann: Dobro! Jako dobro! Samo što je ovdje pomalo dosadno.
Andreas: Kako Vam se desila nesreća?
Dr.Thürmann: Zar Vam nisam ispričao?
Andreas: Jeste! Vraćali ste se od prijatelja, vozili ste se kući. I onda? Šta se dogodilo?
Dr.Thürmann: Da – Stao sam na semaforu. Bilo je, naravno, crveno!
Andreas: I onda?
Dr.Thürmann: Auto iza mene vozio je prebrzo. Vozač je naglo zakočio i došlo je do sudara.
Andreas: A Vi? Kako ste prošli, šta Vam se desilo?
Dr.Thürmann: Ništa posebno. Samo što stalno imam glavobolje. Eto to je cijela priča.

Andreas se raspituje kako je dr.Thürmannu u bolnici. U razgovor se uključuje i Ex, što privlači pažnju dr.Thürmanna.

- Dr.Thürmann: A vi? Kako ste Vi?
Andreas: Dobro, hvala. Samo što imam malo vremena. Posao, pa studije, pa su me posjetili roditelji ...
Dr.Thürmann: Zato mi se niste javili?
Andreas: Pa i ne baš. Zaboravio sam. Žao mi je.
Dr.Thürmann: Znate, malo ste me razočarali. Ali, nije strašno.
Andreas: Kako liječe Vašu glavobolju?
Dr.Thürmann: Masažama. A tu su i vrela. Toplota mi itekako prija.
Ex: To je rekao i Karlo Veliki.
Dr.Thürmann: Karlo Veliki? Ne čujem dobro. Ali to nije bio Vaš glas, zar ne gospodine Schäfer?
Andreas: Ne, to nije bio moj glas.
Ex: To sam bila ja!
Dr.Thürmann: Vjerujem da i Vi meni morate nešto ispričati.

25. lekcija

Plovidba za Lorelay je predivna

Gošća hotela Evropa moli Andreasa da joj poruči taksi.

Žena: Možete li mi poručiti taksi.
Andreas: Da, rado. Za kada?
Žena: Odmah, molim Vas.
Andreas: U redu. Odmah ću ga poručiti.

U jednoj sobi nedostaju ručnici. Gost moli gospođu Berger da mu pošalje ručnike po sobarici.

Muškarac: Izvinjavam se, ali možete li mi poslati ručnike. U kupatilu ih nema.
Gospođa Berger: Izvinite, danas je velika gužva. Sobarica će Vam odmah donijeti ručnike.
Gospođa Berger: Hanna, Hanna! Hoćeš li, molim te, odnijeti ručnike gospodinu Braunu!
Hanna: Ah, to sam zaboravila. Odmah ću mu ih odnijeti.

Andreas i gospođa Berger našli su vremena da porazgovaraju o gospodinu Thürmannu.

Gospođa Berger: Inače, razgovarala sam sa gospodinom Thürmannom.
Andreas: Ah, da. Na klinici mu je prilično dosadno.
Gospođa Berger: Da, to je i meni rekao. Zato sam ga pozvala da dođe u nedjelju.
Andreas: Tako?!

Gospođa Berger: Zajedno ćemo na plovidbu brodom. Da li biste i Vi s nama?
Ex: Na vožnju brodom?
Gospođa Berger: Upravo tako! Vaš drugi glas može također poči s nama.
Ex: Nego šta, Andrease, molim te!

26. lekcija

Plovidba za Lorelay je predivna

Andreas, gospođa Berger, gospodin Thürmann i Ex susreli su se u luci na Rajni. Namjeravaju krenuti na izlet brodom po Rajni, velikoj rijeci koja protiče i kroz Köln.

Andreas: Ali tamo stoji mnogo ljudi.
Dr.Thürmann: Nije ni čudo, po ovakvom vremenu!
Andreas: Valjda ćemo dobiti karte.
Gospođa Berger: Sigurno hoćemo. Plovidba za Lorelay je jednostavno predivna.
Ex: Lorelay? (Zaneseno) Ja je poznajem. Bila je jako lijepa.
Dr.Thürmann: To je opet bio taj glas ... To nije bio Vaš glas, gospodine Schäfer, zar ne?

Gospoda Berger: O, ne. To je bio njegov drugi glas.
Dr. Thürmann: Odkud dolazi taj glas?
Gospoda Berger: Tja, to je tajna gospodina Schäfera. (Kao da se obraća Ex)
Ti tajno, znaš li i ti pjesmu o Lorelay?
Ex: Ne.
Gospoda Berger: Onda slušaj dobro!

Brod prolazi pored stijene Lorelay i kapetan priča legendu o ovoj ljepotici.

Muškarac: Sa desne strane vidite Lorelay. Pogledajte pažljivo greben!
Tamo je bila ona - Lorelay. Bila je prelijepa. Puno, puno
mornara ju je vidjelo. Jedanput i nikad više. Posmatrajte
pažljivo stijenu. Možda ćete je i Vi ugledati.

U tom trenutku Andreas saznaje da su u pećini usred stijene živjeli čovječuljci.
Želio je o tome pitati Ex ali sve je bilo uzalud.

Muškarac: U stijeni je ranije bila pećina. Tamo su, kako se priča, živjeli
čovječuljci.

Andreas: Ex, jesi li to znala?

Ex: (Ne odgovara)

Andreas: Ex, nešto sam te pitao?

Ex: (Ne odgovara)

Andreas: Jesi li već bila tamo? Dolaziš li i ti od tamo? Ex, poznaješ li
Heinzelmännchen?

Ex, gdje si? Ex, ne čujem te! Ex!

Gospoda Berger: Šta se dešava?

Andreas: Mislim da je Ex otišla.